

въ продължение на много вѣкове и които въ настояще време се извършватъ съвършено машинално и докарватъ на вѣрующитѣ мжчително чувство. Тѣзи именно дълги наслоения въ съвременното църковно богослужение сж замѣнили устната жива евангелска проповѣдь, която е съставлявала неотемлимата частъ отъ богослужението въ древната църковна практика. Въ древната църковна практика при извършването на всѣко Св. Тайнство и на всѣки свещенъ обрядъ се е произнасяла и жива проповѣдь отъ църковнитѣ пастири, съ която проповѣдь се е обяснявало на вѣрующитѣ духовната страна на всѣко едно църковно Св. Тайнство и на всѣки единъ обрядъ. Въ настояще време, при съвременното църковно богослужение, съвършено е занемарена живата устна проповѣдь отъ църковнитѣ пастири. Тази голѣма празнина въ съвременното църковно богослужение се чувствува отъ вѣрующитѣ православни християни и трѣбва да се попълни тази голѣма празнина въ съвременното църковно богослужение. Тази е една отъ главнитѣ причини, за гдето православнитѣ християни не посещаватъ църковното богослужение. Съ въвеждането на живата устна проповѣдь въ съвременното църковно богослужение, ще се съживи и ще да бжде посещавано по-много отъ православнитѣ християни.

Тѣй като въ миналитѣ древни времена религиозното чувство на православнитѣ християни е било по-силно, то и духовнитѣ интереси диктували на църковнитѣ пастири да съставляватъ дългитѣ молитвословия и пѣснопѣния, които да удовлетворяватъ религиозното чувство на православнитѣ християни отъ миналитѣ вѣкове. Но сега, когато у християнитѣ религиозното чувство и набожността е поотслабнала, то тѣзи дълги молитвословия и които съществуватъ въ съвременното църковно богослужение които сж останали отъ миналитѣ вѣкове, съ голѣма скука се изслушватъ отъ православнитѣ християни. Заради това религиозниятъ интересъ на съвременнитѣ християни изисква, щото тѣзи несжществени наслоения на миналитѣ срѣдни вѣкове въ съвременното богослужение да бждатъ отменени и да стане църковното съвременно богослужение по-кратко и оживено съ устна проповѣдь, което лесно да се изслушва отъ вѣрующитѣ православни християни.

Така сжщо въ интереса на религиозното чувство на съвременнитѣ православни християни е пастиритѣ църковни епис-